

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, කතන්දරයක ආකාරයෙන් සෑම කෙනෙක්ටම පියවරුන් තිදෙනා පිළිබඳ වූ රහස් කියන්න. ඔබ ඒ අසීමිත වූ පියා හඳුනාගෙන පාරිශුද්ධත්වයට පත්වන තුරු, ඔබට ඔබගේ උරුමය ලබාගත නොහැකියි.

ප්‍රශ්නය: බාබා සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත් කෙනෙක්. ඔහු ඔබට තමා පිළිබඳව දී ඇති අලුත්ම හැඳින්වීම කුමක්ද?
පිළිතුර: බාබා, හිරු දස දහසකටත් වඩා ආලෝකමත් කෙනෙක් බව මනුෂ්‍යයින් කියනවා. කොහොම නමුත්, බාබා කියනවා: මම තිත්කම්. එමනිසා, බාබා අලුත්. ඔබට මූලිකම තිත්ක දර්ශනයක් ලැබුණා නම්, කිසිම කෙනෙක් එය විශ්වාස කරනා එකක් නැහැ. මේ නිසා තමයි සෑම කෙනෙක්ම තම විශ්වාසය හා හක්කියට අනුව දර්ශනයක් ලබන්නේ.

ගීතය: ශිවාට අවාර...

මිමි ශාන්ති. අශරීරික වූ දෙවියන් කතා කරයි. නිකම්ම දෙවියන් කතා කරයි යනුවෙන් පැවසීම නිසා, ඔවුන් ක්‍රිස්තියානි නම සිහිපත් කරනවා. මන්ද මේ කාලයේ, සෑම කෙනෙක්ම ඔහුට කතා කරන්නේ දෙවියන් ලෙස වන නිසයි. එමනිසා, මෙසේ කියනවා: අශරීරික ශිව දෙවියන් කතා කරයි. මෙසේ ද කියවෙනවා: දෙවියන් වූ කලී පියායි. අශරීරික වූ දෙවියන් කතා කරන්නේ කාටද? ජීව වූ අශරීරික දරුවන්ටයි. ආධ්‍යාත්මික දෙවියන් නැතිනම් ඊෂ්වර කතා කරනවා කියා කීම නිවැරදි නොවන බව පෙනෙනවා. අශරීරික දෙවියන් කතා කරයි යැයි කීම නිවැරදි බව පෙනී යනවා. ඔහු නැවත නැවතත් මෙය කියන්නේ නැහැ. ඔහු ඉතාමත් සුක්ෂ්මයි. ඔහුගේ පින්තූරයක් ගත නොහැකියි. ඔබ, තිත්ක තනා දෙවියන් කතා කරයි යනුවෙන් ලියනහොත්, කිසිම කෙනෙක් එය විශ්වාස කරන එකක් නැහැ. කිසිම කෙනෙක් දෙවියන්ගේ නිවැරදිම වූ නම, ස්වරූපය, ස්ථානය හෝ කාලය ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් පියා ගැන දන්නවා නම්, ඔහුගේ නිර්මාණය ගැනත් දැනගත යුතුයි. කොහොම නමුත්, ඔවුන් මේ ගැන නොදන ගැනීමත් නාටකය නිර්මාණය වී තිබෙන ආකාරයයි. පියාට මෙහි පැමිණ තම හැඳින්වීම ලබාදිය හැක්කේ එවිට පමණයි. පියා කියනවා: අපිරිසිදු වූ අය පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරනා මගේ කොටස පැමිණි විට පමණයි මා මෙහි පැමිණ මගේ හැඳින්වීම ලබා දෙන්නේ. මා පැරණි ලෝකය අලුත් ලොවක් බවට පත් කරනවා. පැරණි ලෝකයේ වාසය කරන මිනිස්සු නව ලෝකයේ වාසය කරමින් සිටි මිනිසුන්ට වන්දනා කරනවා. දරුවන් මෙය විස්තර කර දිය යුතුමයි. සාම්පවරුන් හා මුණිවරුන් සැවොම තමා නිර්මාණය හෝ නිර්මාණකරුවා ගැන නොදන්නා බව කියනවා නම්, ඔබ ඒ ගැන දැන ගන්නේ කෙසේද? ඔබ පියා හා ඔහුගේ නිර්මාණය ගැන දන්නවා නම්, අපට එම දැනුම ලබා දෙන්න. ඔවුන්ට කිසිම විටෙක කිසිම කෙනෙක්ට මෙම දැනුම ලබා දිය නොහැකියි. ඔවුන්ට උරුමයක් දෙන්නත් බැහැ. දරුවන් වන ඔබ ඔබගේ පියාගෙන් උරුමය හිමිකර ගන්නවා. ඒ අසීමිත වූ පියා පැමිණ සිටින්නේ, නව ලෝකයේ උරුමය ඔබට ලබා දීමට, එනම්, ඔබට සතුට ලබා දීමට බව ඔබ දන්නවා. එමනිසා, අනිවාර්යයෙන්ම දුක තුරන් වී යනවා. එය සතුටේ දේශය වන අතර මෙය දුකින් පිරී දේශයයි. මේ දුක් දේශය දැන් විනාශ වී යාමටයි තිබෙන්නේ. නව ලෝකය දැන් පැරණි ලෝකයක් බවට පත්ව තිබෙන අතර පසුව එය නැවතත් අලුත් වෙනවා. නව ලෝකය ස්වර්ණමය යුගය ලෙස හැඳින්වෙන අතර පැරණි ලෝකය හැඳින්වෙන්නේ කලියුගය ලෙසයි. නව ලෝකයේ අනිවාර්යයෙන්ම ඉන්නේ මිනිසුන් ස්වල්ප ප්‍රමාණයයි. ස්වර්ණමය යුගයේ තිබුණේ එකම එක ආගමයි. මේ වන විට මෙහි ආගම් ගණනාවක් තිබෙන අතර ලෝකය බොහෝ දුකටත් පත්ව තිබෙනවා. සතුටට පසු දුක ඇති වන අතර දුකින් පසු සතුටත් ඇති වෙනවා. මෙම නාට්‍යය දෙවොටගත වූවකි. ඔබට දුක් දෙන්නේ කවුද යන්න ගැන කිසිවෙක් දන්නේ නැහැ. රාවණව හැඳින්වෙන්නේ මායා ලෙසයි. ධනය යනු මායා නොවේ. පාපයෙන් පිරී මිනිසුන් දේවතාවන් පාපයෙන් තොර වූවන් බව දන්නවා. කොහොම නමුත්, ඔවුන් තුළ පාපයට ඇබ්බැහි වීම තිබෙනවා. දේවතාවන් තුළ තිබෙන්නේ පාපයෙන් තොර වීමේ කුල්මත්භාවයයි. එහි අපිරිසිදු මනුෂ්‍යයින් ඇත්තේ නැහැ. පාරිශුද්ධත්වයේ රහස් ඔබට විස්තර කෙරෙන්නේ සංගම යුගයේ දී පමණයි. ඔබ පසුව අත් අයටත් මෙය විස්තර කර දිය යුතුයි. පියා ඉඳගෙන මුළු ලෝකයටම මෙය විස්තර කරන්නේ නැහැ. අනෙක් අයට විස්තර කළ යුත්තන් වන්නේ දරුවන් වන ඔබයි. කොහොම නමුත්, ඔවුන්ට විස්තර කිරීම සඳහා නොයෙකුත් ක්‍රම (යුක්තීන්) අවශ්‍ය වෙනවා. භාරතය දිව්‍යලෝකයක්. නව ලෝකයක් ව තිබූ බවත්, එය දැන් පරණ වී තිබෙන බවත් සෑම කෙනෙක්ටම කියන්න. නිර්මාණකරුවා වන්නේ ඒ එකම එක පියා වන අතර ඔහුම කියනවා: මා බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් නව ලෝකය ස්ථාපනය කරනවා. මා දරුවන් වන ඔබව දරුවන් ලෙස හඳුනා ගැනීමට ගන්නවා. බ්‍රහ්මාව හැඳින්වෙන්නේ ප්‍රජාපිතා ලෙසයි. එමනිසා, ඔහු අනිවාර්යයෙන්ම දරුවන් බොහොමයක් හඳුනා ගැනීමට ගත යුතු වෙනවා. හරියට සන්‍යාසීන් අනුගාමිකයන් ඇති කර ගන්නා මෙන්. ස්වාමිපුරුෂයෙක් මෙසේ කියමින් භාර්යාවක් ලබා ගන්නවා: ඔබ මගේයි. මෙහිදී, ඔබත් කියනවා: ශිව බාබා, මා අයිති ඔබටයි. ගෙදර සිටිනා අතරම, බොහෝ අයට මෙසේ ස්වර්ණමය ලැබෙනවා. ඉන්පසු ඔවුන් කියන්නේ කුමක්ද? බාබා, මට බන්ධන බොහොමයක් ඇති හෙයින් ඔබ වෙත පැමිණීමට නොහැකි නිසා. ඔබට දුක නැති වූවත්, මම අයිති ඔබටයි. ඔබ අනිවාර්යයෙන්ම පාරිශුද්ධත්වයට පත් විය යුතුයි. අපිරිසිදු අයට විමුක්තිය හෝ ජීවන මුක්තිය වෙත යන්නට බැහැ. අපිරිසිදු අය මෙසේ කන්නලව් කරනවා: පැමිණ අප පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරන්න. භාරතය දිව්‍ය ලෝකයක් වූ බව දරුවන් විස්තර කර දිය යුතුයි. දිව්‍ය ලෝකයේ පාලකයන් වූයේ ලක්ෂ්මි හා නාරායනය. එමනිසා, අනිවාර්යයෙන්ම ඔවුන්ගේ වංශයන් තිබිය යුතුයි. නව ලෝකයේ නව රාජ්‍යය තිබුණා. නමුත් දැන් එය නැහැ. නොයෙකුත් ආකාරයේ ආගම් ගණනාවක් තිබෙනවා. නමුත් දේවතා ධර්මය නව දුරටත් මෙහි ඇත්තේ නැහැ. නව කොපමණ කාලයක් මෙම පැරණි ලෝකය තිබෙයිද? ස්වර්ණමය යුගයේ කාලපරිච්ඡේදය අවුරුදු සිය දහස් ගණනක් බව ඒ මිනිස්සු කියනවා. විශාල යුද්ධයකින් ප්‍රභංගයක්වන ගායනා කෙරෙනවා. මධ්‍ය බාගයේදී, පුංචි ලෙසකින් සටනක් තිබෙන විට, එය මහා

භාරත යුද්ධ කාලය කියා ඔවුන් කියනවා. යාදවයින්ගේ යුද්ධයන් ඔවුන් මිසයිල මගින් තමාවම විනාශ කරගත් අයුරුත් ඔවුන් පෙන්වුම් කරනවා. සමහර විට ඔවුන්, පාණ්ඩවයින් හා කෞරවයින් අතර සටනක් ඇති වූ බවත්, තවත් විටෙක, යක්ෂයින් හා දේවතාවන් අතර සටනක් ඇති වූ බවත් ඔවුන් ලියනවා. යක්ෂ ලෝකය අවසන් වූ වහාම දේවතා ලෝකය ඇති වෙනවා. මොවුන් අපිරිසිදුයි. ඔවුන් පිරිසිදුයි. ඉතින් එසේ නම්, ඒ පිවිතුරු දේවතාවන් සටන් කරන්නේ කෙසේද? ඔවුන් ඉන්නේ ස්වර්ණමය යුගයේ වන අතර මොවුන් ඉන්නේ කළ යුගයේයි. ඉතින් ඒ දෙගොල්ලන් සටන් කරන්නේ කෙසේද? දේවතාවන් සැහැසි බවින් තොර වන අතර යක්ෂයින් සැහැසි බවින් යුතු අයයි. දේවතාවන් අපායට එන්නේ කෙසේද? ඔබ දැන් ඉන්නේ සංගම යුගයේය. නව ලෝකය දැන් ස්ථාපනය වෙමින් තිබෙනවා. ඔබ උත්සාහ දරන්නේ ඒ සඳහායි. ඒ වගේම ඔබ කතන්දරයක ආකාරයෙන් පියවරුන් දෙදෙනා ගැන වූ රහසත් විස්තර කළ යුතු වනවා. ස්වර්ණමය යුගයේ දී, ඉන්නේ එකම එක පියෙක් පමණයි. ඔවුන් අසීමිත වූ පියාව සිහි කරන්නේ නැහැ. මන්ද එය සතුටේ දේශය වන නිසයි. තඹ යුගයේදී ඔබට පියවරුන් දෙදෙනෙක් ඉන්නවා. තම භෞතික පියා මෙන්ම, ඔවුන් පාර ලෝකික පියාද සිහිපත් කරනවා. ජීවය තමයි තම පියාව සිහිපත් කරන්නේ. මන්ද ජීවය තමයි දුක අත්දකින්නේත්. පාපකාරී ජීව මෙන්ම පුණ්‍යවත් ජීවද සිටිනවා. මේ සටන් දෙමින් ඉන්නේ ජීවයයි. සංස්කාර තිබෙන්නේ ජීවය තුළයි. දිව්‍යමය සංස්කාර නොමැති අය දිව්‍යමය සංස්කාර තිබුණු අයට ප්‍රශංසා කරනවා. මෙවන් දෙයක් සිහිපත් කෙරෙනවා: ඔබ වන්දනීයත්වයට සුදුසු තත්ත්වයේ සිටි අතර වන්දනාකරුවන් වන්නේත් ඔබමයි. ඔබ වන්දනාකරුවන් බවට පත් වූ විට, මෙසේ ගායනා කරනවා: මා තුළ කිසිම ගුණාංගයක් නැහැ. මා ගුණවත් නැහැ. ඔවුන් තුළ ගුණාංග තිබෙනවා. අප තුළ කිසිම ගුණාංගයක් ඇත්තේ නැහැ. වන්දනීයත්වයට සුදුස්සත්ව සිටි අය පසුව වන්දනා කරුවන් බවට පත් වෙනවා. ඔබ වන්දනා ලැබීමට සුදුසු දේවතාවන් වූවා. පසුව ඔබම වන්දනා කරුවන් බවට පත් වූවා. ඔබ උපන් 84ක් ලැබගෙන තිබෙනවා. කල්ප බාගයක් පුරා ඔබ වන්දනා ලැබීමට සුදුස්සත්ව සිටි අතර, පසුව කල්ප බාගයක් පුරා ඔබ වන්දනා කරුවන් බවට පත් වෙනවා. මෙම ගිණුම අනිවාර්යයෙන්ම විස්තර විය යුතුයි. දේවතාවන්, වෛශ්‍යයින් ක්ෂත්‍රියයන් හා ශුද්‍රයින් ඉන්නවා. ඉතින් මේ කාලයේ අප බ්‍රහ්මීන්ද්‍රවත් බවට පත් ව සිටිනවා. අප බී.කේ. දරුවන්. මේ කාලයේ අපට පියවරුන් තුන් දෙනෙක් ඉන්නවා: භෞතික පියා, අභර්ථක පාරලෝකික පියා සහ තුන්වැනි පියා වන්නේ ඔහු බ්‍රහ්මීන්ද්‍රවත් වන අපට උගන්වන මාර්ගය වන ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මයි. ඔබ ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා යන නම අසා තිබෙනවා. එහෙම නේද? නිර්මාණය සිදුවන්නේ බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙනි. ඔබත් බ්‍රහ්මීන්ද්‍රවත්. ඔබත් පියාව සිහිපත් කළ යුතුයි. පියා කියනවා: මා පැමිණ සිටින්නේ ඔබට නැවතත් ගෙන යාම සඳහායි. අභර්ථක වූ පියා ජීව වන ඔබට කතා කරනවා. ඔබ මෙසේද කියනවා. මා එක් ශරීරයක් අත්හැර තවත් ශරීරයක් ලබා ගන්නවා. ශරීරයේ නම හා ස්වරූපය වෙනස් වෙනවා. නමුත් ජීවය එකමයි. පියාගේ නම වන්නේත් ඒ එකම ගිවා යන නමයි. ඔහුට ශරීරයක් ඇත්තේ නැහැ. ඔබ මෙම කරුණු සටහන් කරගත යුතුයි. පසුව ඔබ ඉදිරියේ සිටිනා පුද්ගලයා අනුව විස්තර කර දෙන්න. බී.කේ. දරුවන් වන අප අපගේ සියාගෙන් අප උරුමය හිමිකර ගන්නවා. ඔහු අපට රාජයෝගා උගන්වමින් අපට දැනුම ලබා දෙනවා. මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් දේවතාවන් බවට පත් වීමත් දැනුම පිළිබඳ වූ කරුණකි. සංගම යුගයේදී තමයි ඔබ නව ලෝකයේ උරුමය ලබන මාර්ගය වූ මෙම දැනුම ලබන්නේ. ඔහු අපිරිසිදු ලෝකයට පැමිණ පිවිතුරු ලෝකය ස්ථාපනය කරනවා. පියා දැන් ඔබට නැවතත් ගෙදර ගෙන යාම සඳහා පැමිණ සිටිනවා. නාටකයට අනුව, සෑම කෙනෙක්ම නිවස වෙත යා යුතුම වෙනවා. පළමුවෙන්ම සූර්ය වංශයත් පසුව වන්ද වංශයත් තිබෙනවා. පසුව ඔවුන් ක්ෂත්‍රියයන් හා ශුද්‍රයින් බවට පත් වෙනවා. එය අභර්ථක ජීවයන්ගේ වෘත්තියයි. මෙය භෞතික මනුෂ්‍යයින්ගේ වෘත්තියයි. බ්‍රහ්මණ, දේව, වෛශ්‍ය, ක්ෂත්‍රිය හා ශුද්‍ර වශයෙන් ඉන්නවා: සම්පූර්ණ විවිධාකාරයෙන් යුතු වූ පිළිරුව මෙහි අඩංගු වෙනවා. බ්‍රහ්මීන් දරුවන් නොකඩවාම සංඛ්‍යාවෙන් වැඩි වෙනවා. රුද්‍රා සහ විශ්ණුගේ මාල නිර්මාණය වනු ඇත. බ්‍රහ්මාගේ මාලයක් තිබිය නොහැකියි. මන්ද එය සෑම විටම වෙනස් වන නිසයි. මේ නිසා තමයි රුද්‍රාගේ මල් දාමය වන්දනීයත්වයට ලක් වෙන්නේ. අලුත් දේවල් තිබෙනවා. වෙන කිසිම කෙනෙකුගේ බුද්ධිය තුළ මෙම කරුණු ඇත්තේ නැහැ. වක්‍රයක කාල පරිච්ඡේදය අවුරුදු සිය දහස් ගණනක් වන බව ඔවුන් පවසා තිබෙනවා. මේ නිසා තමයි සෑම කෙනෙක්ම, අප කියනා දේවල් අලුත් බව පවසන්නේ. ඔබ අලුත් ලෝකය උදෙසා වූ අලුත්ම කරුණු දැන ගන්නවා. ඇත්තෙන්ම, බාබාත් අලුත්. ඔහුට නමක් හෝ ස්වරූපයක් නොමැති බව හෝ හිරු දහසකට වඩා ආලෝකයෙන් යුතු වූවෙක් කියා මිනිස්සු කියනවා. යමෙක් කරන්නේ කුමනාකාරයේ හක්තියක්ද, ඔහුට ඒ අනුව දර්ශන පෙනෙනවා. ඔවුන් පුංචි තිත්ත දර්ශනයක් දුටුවහොත්, කිසිම කෙනෙක් එය විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මේ සියල්ලක්ම අලුත් දේ වන නිසා. ඔවුන් සැවොම පටලැවිල්ලට පත් ව සිටිනවා. මීට අයත් වන අයගේ පමණයි පැලෑටිය රෝපණය වන්නේ. දරුවන් දැන් ඉතා හොඳින් මෙය වටහාගෙන තිබෙන අතර ඔබ පාරලෝකික පියා ගැනත් විස්තර කළ යුතු වෙනවා. කල්ප බාගයක් පුරා ඔබ ඔහුට සිහිපත් කරමින් සිටියා. ඔබ සිහි කරන්නේ ඔබට සතුටට පත් කරනා අයට පමණයි. රාවණ් සැමගේම සතුරායි. මේ නිසා තමයි ඔවුන් ඔහුගේ පඬයකු සාදා එය පුළුස්සා දමන්නේ. ඔවුන්ගෙන් මෙසේ අසන්න: ඔබ කෙතරම් කාලයක් තිස්සේ රාවණ්ගේ පඬයකු සාදා පිළිස්සුවාද? සදාකාලිකවම අප මෙය කරනවා කියා ඔවුන් පිළිතුරු දෙයි. රාවන් එන්නේ කවදාද යන වගවත් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ස්වර්ණමය යුගයේ දී රාවණ් ඇත්තේ නැහැ. භාරතයේ පරණම සතුරා රාවන්ය. ජීව අපිරිසිදු බවට පත් කරන්නේ ඔහුයි. ජීවයන්ගේ සතුරා කවුද? රාවන්. ජීවය මෙන්ම, ශරීරයත් තිබෙනවා. ඉතින් ඒ දෙදෙනාගේම සතුරා කවුද? (රාවන්). රාවන් තුළ ජීවයක් තිබෙනවා ද? රාවණ් කියන්නේ කුමක්ද? පාප පහයි. රාවන් තුළ ජීවයක් ඇත්තේ නැහැ. රාවන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ පාප පහයි. පාප පහ තිබෙන්නේ ජීවය තුළ වන අතර ඔවුන් ඒවායෙහි පඬයකු නිර්මාණය කරනවා. දැන් මෙහි දුක තිබෙන බවත් පසුව

ඔබ සතුට වෙන යා යුතු බවත් ඔබ දන්නවා. එමනිසා, පියා අනිවාර්යයෙන්ම පැමිණ ඔබට එහි රැගෙන යනු ඇත. පාරිශුද්ධකරුවා වන්නේ ඔහු පමණයි. අනෙක් ජීව ජන්තා සේම, ඔහුත් ඒ අයුරින්ම මෙහි ජනවා. මිනිස්සු ශරීරය අත්හළ ජීවයකට කෑම දෙන විට, එම ජීවයට ආරාධනා කරනවා. ඔවුන් තම පියා ලෙස සලකාගෙන, බ්‍රහ්මින් පූජකවරයෙකුට ආරාධනා කරනවා. එසේ කර මේ සියල්ල ඉටු කරනවා. එම ජීවය පැමිණ කතා කරනවායි ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. ඔව්, මොහුගේ පැමිණීම නම් අසහනය වූවකි. මෙය දෙවියන්ගේ රථයයි. ඔහු හගිරන් (වාසනාවන් රථය) ලෙසත් හැඳින්වෙනවා. එය වතුර පිළිබඳ වූ ප්‍රශ්නයක් නොවේ. මේ සෑම දෙයක් දැනුම පිළිබඳ වූ කරුණකි. පියා විස්තර කරනවා: මා සාමාන්‍ය ශරීරයක් තුළට ඇතුළු වී මොහුව බ්‍රහ්මා ලෙස නම් කරනවා. මා ඔහුව දරුවෙක් ලෙස හදාවඩා ගන්නේ නැහැ. මා ඔහු තුළට පැමිණ පසුව ඔබට දරුවන් ලෙස හදා වඩා ගන්නවා. ඔබ කියනවා: ශිව බාබා, මා අයිති ඔබටයි. ඔබගේ බුද්ධියෙහි යෝගා ඉහළට යොමු වෙනවා. මන්ද බාබාම කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබගේ පාප සියල්ල නැති වී යනු ඇත. මෙම වන්දනා ගමනෙහි යෙදෙන්න. උදාහරණයක් ලෙස, මේ බාබා කොහේ හෝ ගියා වූවත්, ඔබ ශිව බාබාව නොකඩවා සිහිපත් කළ යුතුයි. ශිව බාබා මෙම රථයෙන් දිල්ලිය හා කාන්පූර් වෙත ගියා. ඔබ බුද්ධිය තුළ, ශිව බාබාගේ ස්මරණය පවත්වා ගන්න. පහළට වී ඉන්න එපා. ඔබගේ බුද්ධිය ඉහළට යොමු විය යුතුයි. ජීවය, පියා උත්තරීතර ජීවය සිහිපත් කරනවා. පියා කියනවා: මගේ වාසස්ථානය තිබෙන්නේ ඉහළයි. ඔබ මෙහි ඉඳගෙන මා සොයමින් රස්තියාදු වෙන්න එපා. ඒ ඉහළ දතුවිට සිටිනා මා සහිපත් කරන්න. ජීව වන ඔබත් පියා සමඟ එහි වාසය කරනවා. පියාගේ වාසස්ථානය ඔබගේ වාසස්ථානයට වඩා වෙනස් තැනක් නොවේ. මෙම කරුණු ඔබගේ බුද්ධියට ගන්න. ඔබ කරවිවියේදී විස්තර කළ සේ පොද්ගලිකවම සෑම කෙනෙකුටම විස්තර කළ යුතුයි. එය හොඳයි. බොහෝ දෙනෙකුට එකවර විස්තර කරනා විට, එකිනෙකා අතර ඇති කම්පන මෙහි රැඳීමට ඔවුන්ට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. හක්ති කෙරෙන්නේ හුදකලාවයි. මෙම අධ්‍යාපනය හැදෑරිය යුතු වන්නේත් හුදකලාවමයි. පළමුවෙන්ම පියාගේ හැඳින්වීම ලබාදෙන්න. පාරිශුද්ධකරුවා වන්නේ පියායි. අප ඔහු මාර්ගයෙන් පාරිශුද්ධත්වයට පත් වෙනවා. පියා කියනවා: දරුවනි, ඔබ මේ අවසන් උපතේදී පාරිශුද්ධත්වයට පත් වූවහොත්, ලෝක පාලකයන් බවට පත් වනු ඇත. මෙය ඉතා විශාල ආදායමකි. පියා කියනවා: ඔබට ඔබගේ ව්‍යාපාර ආදියෙහි යෙදෙන්නට පුළුවන්. ඒත් මා සිහිපත් කරන්න. පිරිශුද්ධත්වයට පත්වන්න. එවිට යෝගා බලයෙන් මලකඩ සියල්ල ඉවත් ව යනු ඇත. ඔබ සන්තෝෂ්ටාන් තත්ත්වයට පත් වනු ඇත. ඔබගේ තත්ත්වය නිරන්තර ස්ථිර කර්මාට්ටි තත්ත්වය වෙත ලඟා වනු ඇත. දිගින් දිගටම ඔබ බුද්ධිය තුළ මෙම දැනුම ආවර්ජනය කරන්න. ඒ වගේම නොකඩවාම ඔබගේ නැ ගිතමිතුරන්ට විස්තර කරන්න. මීට ඉහත කල්පයේදීත් ඔබට මෙය මේ අයුරින් විස්තර වූවා. මෙය අලුත් දෙයක් නොවේ. බාබා පැමිණ සෑම වක්‍රයකදීම අපට විස්තර කරදෙන අතර පසුව අප ලොව සිටින අනෙක් අයට විස්තර කර දෙනවා. භාරතය ඇත්තෙන්ම දිව්‍ය ලෝකයක් වූවා. ඒ වගේම නැවතත් වරක් එය එම තත්ත්වයට පත් වෙනවා. මෙම වක්‍රය දිගින් දිගටම කැරකෙනවා. ස්වර්ණමය යුගය අවුරුදු සිය දහස් ගණනක් වන්නේ කෙසේද? ඒ තරම් ජනගහනයක්වත් නැහැ. මන්ද, එවිට ගණන් කිරීමටවත් නොහැකි තරම් ජනගහනයක් මෙහි බිහි වෙයි. යුග හතරක් තිබෙනා අතර ඒ සෑම යුගයකම කාලපරිච්ඡේදය අවුරුදු 1250 කි. ඔබ වටහා ගත් අයුරින්ම ඔබත් අනෙක් අයට විස්තර කර දෙනු ඇත. මෙම වෘත්තය දිගින් දිගටම වර්ධනය වනු ඇත. සමහර විට නරක ග්‍රහ අපල එනවා. නමුත් පසුව ඒවා ඉවත්ව යනවා. පියා විස්තර කරනවා: ඇල්ෆා සහ බීටා විස්තර කර දීම ඉතාමත් පහසුයි. ප්‍රධානම දෙය වන්නේ ස්මරණය නම් වූ වන්දනා ගමනයි. එහිදී උත්සාහය අවශ්‍ය වෙනවා. වක්‍රයකට පසුව, ඔබට මෙම ස්මරණය නම් වූ ව්‍යාපාරය භාර වෙනවා. නමුත්, එය සුක්ෂමයි. මෙය අපහසු විශයයක්. ඔබ ඇල්ෆා සිහිපත් කළ යුතුයි. මන්ද ඔබට අමතක වී තිබෙන්නේ ඇල්ෆායි. කිසිම කෙනෙක් දෙවියන්ව දන්නේ නැහැ. සත්ගුරු නොමැතිව දැඩි අඳුර පැතිරී ගිය බව කියැවෙනවා. ඔබට ආලෝකය වෙත ගෙන යන්නේ ඒ එකම එක සත්ගුරු පමණයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. යෝගා බලයෙන් ජීවය සන්තෝෂ්ටාන් තත්ත්වයට පත් කර, නිරන්තර වූත්, ස්ථාවර වූත්, කර්මාට්ටි තත්ත්වය වෙත ලඟා වන්න. ස්මරණය උදෙසා සුක්ෂම වූ උත්සාහයක යෙදෙමින්, හුදකලාව ඉගෙන ගන්න.
2. විමුක්තිය හා ජීවන මුක්තියේ උරුමය ලබා ගැනීම උදෙසා, ඔබ අනිවාර්යයෙන්ම මේ අවසන් උපතේදී පාරිශුද්ධත්වයට පත් විය යුතුයි.

වරදානය : ඔබ සියලු පාපයන්ගේ කළඳක්වත් නොතබා දුරුකර සම්පූර්ණයෙන් පිරිසිදු බවට පත් වූ, අංක එකේ ජයග්‍රාහී ජීවත්ම සත්තාවක් වේවා.
අපිරිසිදුකමේ සුළු කැලලක්වත් නැති අය සම්පූර්ණයෙන් පිරිසිදු යැයි කියැවේ. පාරිශුද්ධිය වූ කලී බ්‍රාහ්මණ ජීවිතයේ පෞරුෂයයි. සේවයේ සාර්ථකත්වය ගෙන එන්නේ මෙම පෞරුෂයයි. එසේ වූවත්,

එක පාපයක හෝ කළඳක් තිබුණොත් එහි සගයින් නියත ලෙසම ඒ සමඟ සිටී. සතුවත් සාමයන් පාරිශුද්ධියත් සමඟ සිටිනවා සේම පාප පහටද අපිරිසිදු බව හා ගැඹුරු සම්බන්ධයක් ඇත. එමනිසා, එක පාපයක හෝ කළඳක්වත් නොතිබූ විට පමණි ඔබ 'නොමිබර එකේ' ජයග්‍රාහී කෙනෙක් වන්නේ.

පාඨය :

ධෛර්යයෙන් එක පියවරක් ගන්නා විට ඔබට දහස් ගණනක පියවරය උදව් ලැබෙනු ඇත.

*** ඔම් ශාන්ති ***